

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Факультет філології

Кафедра української літератури

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**Українська емблематична література в
європейському контексті**

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Освітня програма «Українська мова і література»

Спеціальність B11 Філологія

Спеціалізація B11.01 Українська мова та література

Галузь знань B Культура, мистецтво та гуманітарні
науки

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1
від «26» серпня 2025 р.

м. Івано-Франківськ – 2025

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Українська емблематична література в європейському контексті
Викладач (-і)	Солецький Олександр Маркіянович
Контактний телефон викладача	0506717862
E-mail викладача	oleksandr.soletskyi@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	очний
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС (90 год.)
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://test-d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	Консультації проводяться відповідно до узгодженого графіка протягом навчального семестру. Можливі консультації через мережу Інтернет за попередньою домовленістю (Zoom)
2. Анотація до навчальної дисципліни	
Спеціалізація «Українська емблематична література в європейському контексті» належить до вибіркових дисциплін і вивчається студентами спеціальності В11 Філологія другого (магістерського) рівня вищої освіти на першому курсі у першому семестрі й має на меті дати розуміння ролі та функцій емблематичних форм у процесах моделювання сенсів в українському та світовому літературному контекстах; сформувати уявлення про моделювання сенсів, їх структуру та інтерпретаційні матриці, що опираються на візуально-вербальний синтез; огляд історії походження та модифікації емблематичних форм; функціональні можливості використання методології моделювання емблематичних сенсів для дослідження конкретних наукових явищ, написання наукових робіт.	
3. Мета та завдання навчальної дисципліни	
Мета – констатувати, охарактеризувати та проаналізувати українську емблематичну літературу в європейському контексті, її структурну організацію, форми, їхню сенсомуделювальну координацію, міжнауковий синкретизм та зв'язок з когнітивними матрицями. Завдання – підготувати дослідників-філологів до використання сучасних технологій інтерпретації текстуальних, психолінгвістичних та когнітивних явищ у актуальному науковому дискурсі.	
4. Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати складні завдання і проблеми в галузі українського мовознавства, літературознавства, термінознавства та філологічної науки загалом у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає проведення досліджень та / або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог. Загальні компетентності: ЗК 11: Здатність до проведення досліджень на належному рівні. Фахові компетентності: ФК2. Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства. ФК3. Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки. ФК4. Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів. ФК7. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.	

Програмні результати навчальної дисципліни			
ПРН 8. Оцінювати історичні надбання та новітні досягнення літературознавства.			
ПРН 11. Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.			
ПРН 13. Доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань, власну точку зору на них та її обґрунтування як фахівцям, так і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються.			
ПРН 16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв’язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної / недостатньої інформації та суперечливих вимог.			
ПРН 19. Виявляти, аналізувати і систематизувати давні й нові мовні та літературні явища в межах обраної філологічної спеціалізації.			
5. Організація навчання			
Обсяг навчальної дисципліни			
Вид заняття		Загальна кількість годин	
лекції		12	
семінарські заняття		18	
самостійна робота		60	
Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
I	B11 Філологія	1	вибірковий
Тематика навчальної дисципліни			
Тема		Кількість годин	
		Лекції	Семінарське заняття
			Самостійна робота
Тема 1. Вступ. Емблематичні форми та сенсоделювальні процеси.		2	4
Тема 2. Тракткування поняття «емблема» в українському та європейському літературознавстві.		2	4
Тема 3. Емблема у контексті літературної когнітивістики. Метафізичні формулювання і емблематичні схеми.		2	4
Тема 4. Емблематичні сенсоделювання міфу. Емблематичні механізми і ритуально-магічний семіозис		2	4
Тема 5. Емблематичний код Бароко.		2	4
Тема 6. Тексти Григорія Сковороди в контексті емблематичної ейдології.		2	4
Тема 7. Українське літературне бароко – епоха та стиль: контексти інтерпретацій емблематичної літератури.		2	4
Тема 8. Соціально-культурні контексти бароко і емблематика. «Полемічний» контекст бароко.		2	4

Тема 9. Емблематика і освіта: культурно-освітні центри та маргінеси бароко.		2	4
Тема 10. Емблематичний код текстів барокової літератури		2	4
Тема 11. Емблематика і «психоісторія» українського бароко.		2	4
Тема 12. Філософія і література: сенси української барокової літератури.		2	4
Тема 13. Традиції європейської емблематики у творчості Григорія Сковороди		2	4
Тема 14. Емблематичні форми в структурах художніх текстів.		2	4
Тема 15. Українське необароко: творчість Валерія Шевчука і емблематичні традиції		2	4
Загальна к-сть годин	12	18	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни			
Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	Система оцінювання курсу відбувається згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів, що регламентовані в університеті: Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника . Загальна максимальна сума балів, яка виставляється за курс, становить 100 балів і є сумою балів за виконання практичних завдань (50 балів), тестувань (30 балів), контролю самостійної роботи (20 балів).		
Вимоги до письмових робіт	Передбачено два тестування на платформі d-learn.pnu.edu.ua (40 тестових запитань), контроль самостійної роботи у формі тестування (30 питань) та одна письмова робота (4 завдання різних рівнів складності).		
Практичні заняття	Оцінюється відвідуваність усіх занять упродовж семестру. Усні відповіді оцінюються за 100-бальною шкалою, письмові за 100-бальною шкалою. Критерії оцінювання: «відмінно»– здобувач освіти міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;		

	- «добре»– здобувач освіти добре засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування щодо тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного літературознавчого матеріалу; - «задовільно»– здобувач освіти в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю; - «незадовільно»– здобувач освіти не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані. 100-90 балів (А). Студент володіє понятійним і фактичним апаратом «Вступу до літературознавства» на поглибленому рівні; комплексом знань та вмінь, який характеризується системністю. Застосування знань здійснюється на основі самостійного цілеутворення, побудови власних програм діяльності. Студент проявляє нешаблонність мислення у виборі і використанні елементів комплексу знань, здатний самостійно і творчо використовувати набуті уміння відповідно до варіативних ситуацій навчання. Студент спроможний самостійно формулювати узагальнення та висновки, розв'язувати нестандартні літературознавчі завдання, ситуації. Навчально-пізнавальна активність обумовлена пізнавальними інтересами, мотивами саморозвитку і професійного становлення. Студент проявляє інтерес до актуальних проблем літературознавства, може під керівництвом викладача проводити самостійну науково-дослідну роботу. 89-80 балів (В). Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні. Студент опанував комплекс знань та вмінь, який є частково впорядкованим. У процесі застосування знань студент спроможний вибрати необхідний елемент комплексу знань та вмінь. Застосування знань та вмінь здійснюється як у стандартних ситуаціях, так і при незначних варіаціях тематичних завдань на основі використання загальних рекомендацій. Відбувається перенесення сформованих умінь або їх комплексів на розв'язування літературознавчих теоретичних та практичних ситуацій. Навчально-пізнавальна активність стимулюється пізнавальними інтересами, тема, мета та завдання оцінюються як професійно вагомі.
--	--

	79-70 балів (C). Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на підвищеному рівні, може усвідомлено застосовувати знання та вміння для висвітлення суті питання. Комплекс знань частково-структурований. Знання застосовуються переважно у знайомих ситуаціях. Студент усвідомлює особливості навчальних задач, ситуацій тощо. Пошук способів їх розв'язання здійснюється за зразком. Студент спроможний аргументувати застосування певної методичної дії у ході літературознавчого аналізу, навчальних ситуацій тощо. Навчально-пізнавальна активність стимулюється мотивами професійного становлення і пізнавальними інтересами. 69-60 балів (D). Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. 59-51 бал (E). Студент володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу. 1-50 балів (F). Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, або ж загалом не орієнтується у навчальному матеріалі.
Умови допуску до підсумкового контролю	При виставленні рейтингового підсумкового балу обов'язково враховується активність студента під час практичних занять; присутність студента на заняттях (у тому числі на лекційних), пропуски занять без поважних причин, а також результати відпрацювання пропущених занять, оцінки, які отримав студент за усні та письмові відповіді, контроль самостійної роботи.
Підсумковий контроль	Форма підсумкового контролю – залік. Для студентів денної форми навчання передбачене виставлення залікової оцінки шляхом генерування середнього балу за усі види навчальної діяльності в системі електронного журналу. Для студентів заочної форми навчання передбачене складання залікового тесту в системі дистанційного навчання (40 тестових запитань формату «множинний вибір»), система автоматично генерує залікову оцінку, відповідно до кількості правильних відповідей. Зразок тестового завдання: 10. До основних галузей літературознавства належать: A) історія літератури, літературна історія, літературна критика B) літературна історія, літературна критика, теорія культури C) історія літератури, літературна критика, теорія літератури D) літературна критика, теорія літератури, текстологія

7. Політика навчальної дисципліни

Студент повинен добросовісно готуватися до усіх видів поточного та підсумкового контролю, дотримуватися правил академічної доброчесності.

Академічна доброчесність:

Списування та плагіат, а також користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час опитування, виконання письмового завдання чи тестування є недопустимими та призводять до незарахування результатів чи нескладання тестування відповідно до Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі здобувачів освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Відвідування занять:

При виставленні рейтингового підсумкового балу обов'язково враховується присутність студента на заняттях (у тому числі на лекційних), пропуски та спізнення без поважної причини, що передбачено Положенням про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника. Студенти мають можливість відпрацювати заняття, які було пропущено з поважних причин, а також отримати роз'яснення питань, з якими виникли труднощі у процесі підготовки до семінарських занять і письмових робіт, на консультаціях викладача щопонеділка о 15.00.

Навчання за індивідуальним графіком:

Студенти, котрі навчаються за індивідуальним графіком, опрацьовують частину теоретичного матеріалу самостійно з обов'язковим проходженням усіх тестувань в системі дистанційного навчання d-learn.pnu.edu.ua та виконанням усіх завдань відповідно до індивідуального графіку навчання, складеного та погодженого з викладачем на початку семестру. Умови навчання за індивідуальним графіком регламентуються Положенням про порядок навчання здобувачів вищої освіти за індивідуальним графіком у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника.

Неформальна освіта:

Порядок перезарахування результатів неформальної освіти в межах курсу (наприклад, результати проходження курсів з літературознавства на платформах Coursera, Udeemy, наявність сертифікатів, котрі підтверджують проходження відповідних професійних курсів / тренінгів, тощо) регламентується Положенням про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної освіти, в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника.

Повторне вивчення дисципліни:

Студент, який не набрав 50 балів за відомістю №3, направляється на проходження курсу вдруге відповідно до Положення про порядок повторного вивчення навчальних дисциплін (кредитів ECTS) в умовах ECTS або відраховується з навчального закладу.

Наприкінці курсу студенти мають можливість надати відгуки та пропозиції щодо якості викладання дисципліни на сайті <https://d-learn.pnu.edu.ua>.

8. Рекомендована література

1. Андрієнко А.О. Генеза поетичної метафори бароко // Мовознавство. 1996. № 2-3. С.39–44.
2. Андрухович Ю. Перверзія: роман / ред. І. Римарук. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1997. 320 с.
3. Антонович Д.В. Шевченко-маляр / Вст. слово С.А.Гальченка; післямова Т.І.Андрущенко. Київ: Україна, 2004. 272 с.
4. Бабич С. Міфологізація структури: „Тренос...” Мелетія Смотрицького у контексті барокового

- модельовання ідеального світу // Актуальні проблеми сучасної філології. Літературознавство. Випуск 7. Рівне, 2000. С.49–67.
5. Бабич С. Творчість Мелетія Смотрицького в контексті раннього українського бароко. Львів: Свічадо, 2009. 177 с.
6. Балдинюк В. «Паралельна агіографія» і авторський наратив: комунікативний аспект у романі Валерія Шевчука «Око Прізви» // Слово і час. 2003. №2. С.63–69.
7. Барма О. Концепція ризоморфного лабіринту в культурі постмодерну // Художня культура. Актуальні проблеми. 2013. Вип. 9. С. 16-22.
8. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.
9. Барський Р. Постмодерність // Енциклопедія постмодернізму / за ред. Ч. Вінквіста та В. Тейлора; Пер. з англ.. В. Шовкун; Наук. ред. пер. О. Шевченко. Київ: Видавництво Соломії Павличко „Основи”, 2003. С. 327-332.
10. Беляєва Н. Історична проза Валерія Шевчука в інтертекстуальному аспекті // Слово і час. 2001. №4. С.58-64.
11. Білоус П. Архетипна символіка у поезії Григорія Сковороди // Білоус П. Літературна медієвістика. Вибрані студії: у 3-х томах. Т.2: Художній світ давньої української літератури: Ізборник. Житомир: ПП «Рута», 2012. С.392-402.
12. Білоус П. Давня українська література в творчості Валерія Шевчука // Волинь-Житомирщина. Історико-філологічний збірник з регіональних проблем. № 12. Житомир, 2004. С.10–19.
13. Бодріяр Ж. Симулякри і симуляція / пер. з фр. В. Ховхун. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2004. 230 с.
14. Бойко С.М. Зорові та емблематичні українські поетики XVII – XVIII ст. як прояв тілесності та проекція їх крізь ХХ ст. на сучасність // Наукові праці: Наук.-метод. журнал. Т. 101. Вип. 88. Філологія. Літературознавство. Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2008. С. 7-11.
15. Бондаренко С., Заїка С., Рудь О. Лікувальні замовляння в Ізюмському районі: внутрішня форма і логіка функціонування // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Історія України. Українознавство: історичні та філософські науки». 2016. Вип. 23. С.75-79.
16. Борисюк І. Замовляння в системі архаїчних магичних практик: структурно-семіотичний аналіз // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». Серія: Філософія. 2015. Т.257. Вип.245. С.71-76.
17. Бреусенко О.А. Застосування образу Нарциса в пояснювальних моделях вчення Г.С. Сковороди та класичного психоаналізу // Г. С. Сковорода – видатний український філософ і просвітител: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. 29–30 листопада 1994 р., м. Переяслав-Хмельницький. Київ, 1994. С. 89-91.
18. Бровко О. Геральдика й емблематика як предмет літературознавчих досліджень // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Філологічні науки. 2013. № 22. С. 16-25.
19. Ващенко В.В. Психоаналіз як історична дисципліна: археологічний дискурс у текстах З.Фрейда // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Історія. Філософія. Політологія: зб. наук. праць. Одеса: Фенікс, 2014. Вип. № 6. С.25-31
20. Величковський І. Твори. Київ: Наукова думка, 1972. 191с.
21. Вільчинська С. Мистецтво бути: філософія серця і психоаналіз // Григорій Сковорода – український мислитель: ювілейні читання до 270-річчя від дня народження. Львів: Львівський університет ім. І. Франка та ін., 1992. С. 46-47.
22. Вірченко Т. Кінематографічне мислення Василя Стефаника (на матеріалі образка «Осінь») // Василь Стефаник: Наближення / за ред. С. Хороба. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. С.152-159.
23. Генералюк Л. «Блудний син». Символіка графічної серії Шевченка в контексті взаємодії літератури і образотворчого мистецтва // Студії мистецтвознавчі. Архітектура. Образотворче та декоративно-вжиткове мистецтво. 2008. Чис. 1. С. 56-72.
24. Генералюк Л. Візуальний код Шевченка // Слово і час. 2004. №3. С.52-61.
25. Генералюк Л. Гіпостипозис у творчості Шевченка – основний засіб модельовання візуального образу України // Слово і час. 2009. №3. С.3-19.
26. Генералюк Л. Код образотворчого мистецтва у слові Шевченка: колористика // Слово і час. 2013. № 2. С.3-13.
27. Генералюк Л. Поетичність у структурі мистецьких творів Шевченка і питання міжвидового інтеракціонізму // Художня культура. Актуальні проблеми: наук. вісник. Вип. 5. Київ: Інтертехнологія, 2008. С. 355-377.

28. Генералюк Л. Синестезійність світосприйняття Шевченка – маляра і поета // Шевченкознавчі студії: зб. наук. праць / відп. ред. за випуск С. В. Задорожна. Київ: Київський ун-т, 2005. Вип. 7. С. 29–35.
29. Горболіс Л. Кінематографічні аспекти візуалізації образу в «Камінному хресті» Василя Стефаника // Василь Стефаник: Наближення / за ред. С. Хороба. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. С.143-151.
30. Городнюк Н. Знаки необарокової культури Валерія Шевчука: компаративні аспекти. К.: Твім інтер, 2006. 216 с.
31. Делюга В. Біля джерел української емблематики 17 ст. // Українська біографістика. 1999. Вип. 2. С.212-221.
32. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ: Академвидав, 2006. 502 с.
33. Зборовська Н.В. Психоаналіз і літературознавство: посібник. Київ: Академвидав, 2003. 392 с.
34. Іздрік Ю. Воцек / Післямова Лідії Стефанівської. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1997. 112 с.
35. Іларіон, митрополит. Дохристиянські вірування українського народу: Іст.-реліг. монографія. Київ: АТ «Обереги», 1992. 424 с.
36. Ісіченко І. Війна барокових метафор. «Камінь» Петра Могили проти «підзорної труби» Касіяна Саковича: монографія. Харків: Акта, 2017. 348 с.
37. Ісіченко І. Історія української літератури: епоха Бароко XVII–XVIII ст.: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Львів: Святогорець, 2011. 568 с.
38. Ифика ієрополітика, или Філософія нравоучительная. Київ : Друкарня Києво-Печерської лаври, 1712. 174, [2] арк.: іл.
39. Каустов А. Зооморфічна символіка у філософських творах Г.С. Сковороди // Українська мова і література в школі. 1990. № 1. С. 11-15.
40. Кемпбел Д. Герой із тисячею облич / укр. пер. О. Мокровольський. Київ: Вид. дім «Альтернативи», 1999. 392 с.
41. Кирилюк С. Людина в чорно-білому «кадрі» прози Василя Стефаника// Василь Стефаник: Наближення / за ред. С. Хороба. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. С.53-65.
42. Клочек Г. Кінорежисер Тарас Шевченко & Голлівуд // Слово і час. 2013. №3. С.3-25.
43. Клочек Г. Поетика візуальності Тараса Шевченка: монографія. Київ: Академвидав, 2013. 256 с.
44. Ковалевська Т. Нейролінгвістична ідентифікація метапрограмних стратегій особистості / Т. Ю. Ковалевська // Записки з українського мовознавства. 2016. Вип. 23. С. 219-227.
45. Ковалинский М. Жизнь Григория Сковороды // Сковорода Г.С. Повне зібрання творів: У 2 т. Київ: Наукова думка, 1973. Т.2. С. 439-476.
46. Кононенко В. І. «Мерехтіння смислів» у процесах текстотворення // Прикарпатський вісник НТШ Слово. 2015. №2(30). С.53-68.
47. Кононенко В. Сміслові розмаїття художніх текстів Василя Стефаника // Василь Стефаник: Наближення / за ред. С.Хороба. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. С.95-110.
48. Костомаров М. Слов'янська міфологія. Київ: ФОП Стебеляк О.М., 2014. 200 с.
49. Кочерга С. Ното scribens у дзеркалі листування Василя Стефаника // Василь Стефаник: Наближення / за ред. С.Хороба. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. С.435-445.
50. Криса Б. Пересотворення світу Українська поезія XVII – XVIII століть: монографія. Львів: Свічадо, 1997. 215 с.
51. Криса Б. Розуміння як проблема поетики Григорія Сковороди // Григорій Сковорода: Загадковість присутності (матеріали конференції, присвяченої 280-річчю від дня народження Григорія Сковороди). Львів, 2005. С.32-38.
52. Куєвда В. Міфологічні джерела української етнокультурної моделі: психологічний аспект: монографія. Донецьк: Український культурологічний центр, Донецьке відділення НТШ, 2007. 264 с.
53. Кузьмінська Б. Традиційні уявлення опіян про уроки та «урекливих» // Вісник Львівського університету. Серія Історична, 2012. Вип.47. С.253-261.
54. Куйбіда В. Тварини-символи у байках Г.С. Сковороди, біблійних описах та українському фольклорі // Сковорода Григорій: образ мислителя: Збірник наукових праць. Київ, 1997. С. 273-278.
55. Лановик М. Антропологічні матриці в інтерпретації текстів національних культур // Studia Methodologica. 2008. Вип.24. С.71-76.
56. Ле Бра-Шопар А. Філософський зоопарк: від отваринення до вилучення з людства / з фр. пер. В.Шевченко. Київ: Унів.вид-во ПУЛЬСАРИ, 2009. 312 с.
57. Леві-Строс К. Первісне мислення / пер. з фр., вступне слово та примітки С. Йосипенка. Київ:

Український Центр духовної культури, 2000. 324 с.

58. Леві-Строс К. Структурна антропологія / пер. з фр. З.Борисюк. Київ: Основи, 2000. 387 с.
59. Левченко Г.Д. Чи варто писати психоісторію давньої української літератури? // Літературознавчі студії / за ред. П.В. Білоуса. Житомир, ЖДУ, 2008. Випуск 2. С.55-67.
60. Лист Г.Сковороди до М. Ковалинського. Лютий – травень 1764 р.// Сковорода Г. Повне зібрання творів у двох томах. Київ: Наукова думка, 1973. Т. 2. С.338-339.
61. Лошиць Ю. Мудрець та Сфінкс. Малюнки-символи у творах Г. С. Сковороди // Наука і суспільство. 1969. № 6. С. 17-20.
62. Макаров А. Світло українського бароко. Київ: Мистецтво, 1994. 288с.
63. Мартович Л. Твори. Київ: Дніпро, 1976. 426 с.
64. Межевікіна О. Особливості використання емблематичних образів у текстах Григорія Сковороди. Актеон // Наук. зап. НаУКМА. Сер. Теорія та історія культури. 2009. Т. 88. С.4-8.
65. Миненко Ю. «Зри сія знаменія княжате славного». Геральдична поезія в українському бароко. Острог : Вид-во НаУОА, 2013. 160 с.
66. Печарський А. Сучасний психоаналіз і українська література: аспекти взаємодії // Філологічні семінари. 2013. Вип. 16. С.40-46.
67. Піхманець Р. Своєрідність структурних залежностей у «Камінному хресті» Василя Стефаника // «Покутська трійця» в загальноукраїнському літературному процесі кінця XIX – початку XX століття: Збірник наукових праць. Івано-Франківськ, 2006. С.250-271.
68. Повторєва С. Творчість Григорія Сковороди з позицій семіотики і постструктуралізму // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Філософські науки. 2008. № 607. С.98-103.
69. Салига Т. Франко–Каменяр. Ужгород: Гражда, 2007. 126 с.
70. Сковорода Г. Повна академічна збірка творів / За редакцією проф. Леоніда Ушкалова. Харків-Едмонтон-Торонто: Майдан; Видавництво Канадського Інституту Українських Студій, 2011. 1400 с.
71. Соболь В. Відчуття в українській бароковій літературі (на прикладі зорової поезії) // Волинь філологічна: текст і контекст. 2013. Вип. 16. С.229-243.
72. Солецький О. Буфонадно-емблематичні «префігурації» Леся Мартовича // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». 2015. Випуск 17, Том 1. С.46-50.
73. Солецький О. Давня українська література: «в» та «поза» контекстом національної «психоісторії» // Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Філологічні науки. [зб. наук. ст.] / [гол. ред. В. А. Зарва]. Бердянськ : БДПУ, 2017. Вип. XIV. С. 86-94.
74. Солецький О. Дохристиянські емблематичні формули в інтерпретаціях Івана Огієнка // Іван Огієнко і сучасна наука та освіта: науковий збірник: серія філологічна. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2015. Вип. XII. С.291-297.
75. Солецький О. «Емблематизм» як форма структурування текстів Валерія Шевчука // Вісник Прикарпатського університету. Філологія. 2013-2014. Вип. 34-35. С.153-157.
76. Солецький О. Емблематична структура магічних обрядів (на матеріалі праці Івана Огієнка «Дохристиянські вірування українського народу») // Іван Огієнко і сучасна наука та освіта: науковий збірник: серія філологічна. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2016. Вип. XIII. С.211-217.
77. Солецький О. Емблематична традиція і метод Карла Густава Юнга // Південний архів. Збірник наукових праць. Філологічні науки. Випуск LXVIII. Херсон, 2017. С.138-142.
78. Солецький О. Емблематична форма як модель смислотворення // Spheres of Culture. Journal of Philological, Historical, Social and Media Communication, Political Science and Cultural Studies. Volume XIII. Lublin, 2016. С.33-43.
79. Солецький О. Емблематичний код міфу (синкретичні форми первісних культово-релігійних відображень) // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Філологічні науки (літературознавство). 2015. №2 (16), жовтень. С.265-271.
80. Солецький О. Емблематичний код риторики бароко // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2015. № 2 (30). С.355-365.
81. Солецький О. Емблематичний код текстів Тараса Шевченка // Ucrainica VII. Současná ukrajinistika. Problémy jazyka, literatury a kultury. Olomouc, 2016. С.521-528.
82. Солецький О. Емблематичний семіозис і магія (структурно-семіотичний аспект) // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія Філологія. Одеса, 2016. Випуск 23. Том 1. С. 51-54.
83. Солецький О. Емблематичний фокус рецепції Івана Франка // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2016. № 2 (34). С.326-337.

84. Солецький О. Емблематичний фокус слова (емблематичні моделі семіозису) // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Філологічні науки. Випуск 41. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2016. С.57-62.
85. Солецький О. Емблематичні форми первісного семіозису // Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Філологічні науки. 2016. Випуск 9. С.216-223.
86. Солецький О. Емблематичні координати слова: іконічно-конвенційна корелятивність та семіозис // Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах. 2017. №36. С.117-123.
87. Солецький О. Емблематичні «механізми» і теорія Зигмунда Фрейда // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2017. № 3 (39). С.159-171.
88. Солецький О.Емблематичні модифікації ритуально-магічного семіозису // Молодий вчений. 2016. №11 (38). Частина II. С.230-234.
89. Солецький О. Емблематичні «смыслоконцентрації» ейдосів Григорія Сковороди // Studia methodologica. Тернопіль-Кельце, 2016. Випуск 43. С.104-113.
90. Солецький О.М. Емблематичні структури психоаналізу (теорія М.Кляйн і іконічно-конвенційна сигніфікація) // Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки. 2017. №2 (49). С.4-10.
91. Солецький О. Емблематичні форми «Кобзаря» Тараса Шевченка // Science and Education a New Dimension. Philology. Budapest, 2015. III(9), Issue: 44. С.83-89.
92. Солецький О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с.
93. Солецький О. Іконічно-конвенційна парадигма та «емблематична» акомодация «Коду української літератури» Ніли Зборовської // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». 2017. № 29. С.52-56.
94. Солецький О. Наративна буфонада та карикатурна емблематичність Леся Мартовича // Західна Україна: історико-культурний та етнологічний аспекти (друга половина XIX – XXI ст.). Колективна монографія. Івано-Франківськ: НАІР, 2016. С.343-354.
95. Солецький О.М. «Нерівна усім рівність»: концепт води в емблематичному семіозисі Григорія Сковороди // Українознавчі студії. 2016-2017. № 17/18. С.36-45.
96. Солецький О. Поема «Сон» Тараса Шевченка в контексті риторики «емблематизму» // Вісник Прикарпатського університету. Філологія. 2014-2015. Вип.42-43. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2015. С.140-146.
97. Солецький О. Поміж контекстів: семіотичні модифікації Григорія Сковороди // Південний архів. Збірник наукових праць. Філологічні науки. Випуск LXVI. Херсон, 2017. С.59-64.
98. Солецький О. Синкретизм первісних образно-словесних репрезентацій (генезис емблематичних форм) // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2014. №2 (26). С.150-160.
99. Солецький О. Структурально-семіотична конвергенція міфу та емблеми // Вісник Маріупольського державного університету. Серія «Філологія». 2017. Вип. 17. С.80-88.
100. Солецький О. Тексти Григорія Сковороди в контексті європейської емблематичної традиції // Султанівські читання: [збірник статей]. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2017. Вип.VI. С.43-53.
101. Стефаник В. Автобіографія // Стефаник В. Твори. Регенсбург: Видавнича спілка «Українське слово», 1948. С.XLIV-L.
102. Стефаник В. Кленові листки. Новели. Київ: Дніпро, 1978. 215 с.
103. Стефаник В. Повне зібрання творів у 3 томах. Київ: Видавництво АН УРСР, 1954. Т.3. 329 с.
104. Стефанівська Л. Післямова // Іздрік Ю. Воцтек. Івано-Франківськ: Лілея-НВ. 1997. С.100-109.
105. Ушкалов Л.В. Творчість Григорія Сковороди крізь призму статистики // Ушкалов Л.В. Сковорода та інші: Причинки до історії української літератури. Київ: Факт, 2007. С.74-83.
106. Ушкалов Л. «Symbola et emblemata selecta» у творчості Григорія Сковороди // Ушкалов Л. Україна і Європа: нариси з історії літератури та філософії. Харків: Майдан, 2016. С.165-182.
107. Чижевський Д. До проблеми бароко // Славістика / за ред. Р.Мниха, Є.Пшеничного. Том1. Дрогобич: Коло, 2003. С.339-351.
108. Чижевський Д. Український літературний барок: нариси / підготовка тексту та мовна редакція Леоніда Ушкалова; вступна стаття Олексі Мишанича. Харків: Акта, 2003. 460 с.
109. Чижевський Д. Філософія Г.С.Сковороди / підготовка тексту та мовна редакція Леоніда Ушкалова. Харків: Акта, 2003. 432 с.
110. Шевчук В. Біс плоті: історичні повісті. Київ: Твім інтер, 1999. 358с.
111. Шевчук В. Око Прірви: роман. Київ: Український письменник, 1996. 198 с.

112. Шевчук В. Розсічене коло: повість // Шевчук В. Біс плоті. Київ: Твім інтер, 1999. С.5-117.
113. Шевчук Т. Емблематичні збірки XVII – XVIII ст.ст. в художній рецепції Г. Сковороди // Слово і час. 2010. № 7. С.71-84
114. Шерех Ю. Прологомена до вивчення мови та стилю Григорія Сковороди //Шерех Ю. Поза книжками і з книжок. Київ: Час, 1998. С.393-437.
115. Юнг К.Г. Архетипи і колективне несвідоме / Переклала з німецької Катерина Котюк; Науковий редактор українського видання Олег Фешовець. Львів: Видавництво «Астролябія», 2013. 588 с.

Викладач: доктор філологічних наук, доцент кафедри української літератури
Солецький Олександр Маркіянович